

แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562

วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

1. ชื่อบทความ : การพัฒนาโครงสร้างภาษาไทยในแบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทางภาษาไทย
 2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		comment > ข้อดี/ข้อเสีย/แนะนํา
	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	✓		โครงสร้างเป็นภาษาไทย ใช้ภาษาไทย (ถูก)
2. Abstract	✓		สลับ Keywords ไทย
3. บทนำ	✓		บทนำของตัวผู้เขียน มีประโยชน์
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓		โครงสร้างของตัวผู้สอน ลักษณะการเรียน ให้กับนักเรียน ที่ต้องการ / ที่ต้องการ
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	✓		ตรวจสอบได้ดี แต่ต้องมีการอธิบาย
6. วิธีดำเนินการวิจัย	✓		โครงสร้างของตัวผู้สอน ลักษณะการเรียน ให้กับนักเรียน ที่ต้องการ / ที่ต้องการ ควรเน้นการอธิบาย ให้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน แต่ต้องมีความน่าสนใจ ให้กับนักเรียน ที่ต้องการ / ที่ต้องการ.
7. ผลการวิจัย	✓		
8. สรุปผลการวิจัย	✓		
9. อภิปรายผล	✓		
10. ข้อเสนอแนะ	✓		
11. เอกสารอ้างอิง	✓		ประกอบการวิจัย ใช้ภาษาไทย แต่ไม่ระบุแหล่งที่มา ไม่ระบุปีที่เขียน
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		ไม่ระบุแหล่งที่มา ไม่ระบุปีที่เขียน
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)	✓		

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

//

การพัฒนาโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ 2) เพื่อศึกษาคุณภาพของโครงการฝึกอบรม 3) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้โครงการฝึกอบรม 4) ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโครงการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาครุศาสตร์โยธา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) โครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ 2) แบบประเมินคุณภาพโครงการฝึกอบรม 3) แบบประเมินความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษา 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโครงการฝึกอบรม สติติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test independent

ผลการวิจัยพบว่า 1) โครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.47) 2) นักศึกษามีความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.75) และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.70)

คำสำคัญ: การบูรณาการ, การออกแบบสื่อ, ความสามารถเชิงสร้างสรรค์

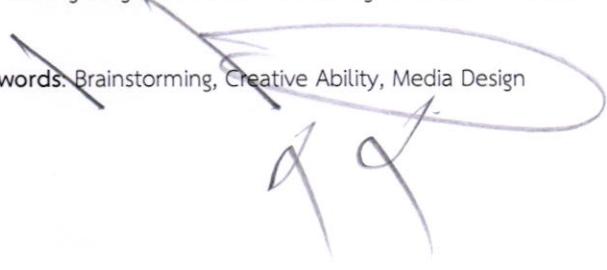
Development of Training Program Using Brainstorming to Encourage
Creative Ability in Media Design for The 2nd year Students,
Faculty of Industrial Education and Technology,
University of technology Thonburi.

Abstract

This research was aimed 1) to develop the Training Program Using Brainstorming to Encourage Creative Ability in Media Design, 2) to having quality evaluation of the Training Program, 3) to assess the Creative Ability in media design of students who learned from the Training Program, 4) to determine the students' satisfaction towards the Training Program. The sampling group consisted of 40 2nd year Students, Faculty of Industrial Education and Technology, University of technology Thonburi. This was an experimental research. There were 4 phases in the research as in 1) Training Program Using Brainstorming to Encourage Creative Ability in Media Design, 2) the constructed to evaluation the Training Program, 3) the constructed to evaluation the Creative Ability of students who learned from the Training Program, 4) the constructed to determine the students' satisfaction towards the Training Program.

The results consisted of the four stages were 1) the assessment quality of training program through was \bar{x} equal to 4.72 and standard deviation was 0.47, at a high level. 2) The student's Creative Ability in media design of training program through was \bar{x} equal to 4.10 and standard deviation was 0.75 which was satisfying. 3) The students' satisfaction towards the Training Program was 4.27 on average with S.D. of 0.70 at a high level.

Keywords: Brainstorming, Creative Ability, Media Design

บทนำ

(1) ในยุคปัจจุบันนี้ ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิต สกล สุวรรณพิสิทธิ์ (2555)

กล่าวถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ว่า “ภายใต้บริบทการสอนความรู้วิชาหลัก นักเรียนต้องเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นเพื่อให้ประสบความสำเร็จในโลกทุกวันนี้ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสารและการร่วมมือกัน” สอดคล้องกับแนวคิดของ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556)

(2) กล่าวถึงประโยชน์ของความคิดสร้างสรรค์ว่า ความคิดสร้างสรรค์นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำเนินชีวิตของมนุษย์ และความก้าวหน้าของสังคมโลก เราจะเห็นว่าการกระทำใดๆตาม ถ้าจะมีการพัฒนาอยู่มต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์แบบทั้งสิ้นจนอาจล่าวได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้ชีวิตมนุษย์เกิดความสุขสมบูรณ์มากขึ้นในทุกด้าน โดยในระดับปัจจุบันนี้ ความคิดสร้างสรรค์จะเกี่ยวข้องกับงานและชีวิตประจำวัน ส่วนในระดับสังคม ความคิดสร้างสรรค์นำไปสู่การค้นพบสิ่งใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว ทางด้านศิลปะ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ตลอดจนการแก้ปัญหาและการพัฒนาแบบสังคมแบบใหม่ๆ เป็นต้น จึงแสดงให้เห็นว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ และได้รับความสำคัญต่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีการพัฒนาต่อยอดขึ้นไป

การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุดสาಹกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การศึกษาตามหลักสูตร 5 ปี สาขาวิชาระบบทั่วไปและสาขาวิชาระบบที่พิเศษ มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา วัตถุประสงค์ของรายวิชา ผู้เน้นให้นักศึกษาสามารถพัฒนาและออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และออกแบบสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการจัดการเรียนการสอนในอนาคต จากการสัมภาษณ์ความต้องการของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาดังกล่าว ทำให้ทราบถึงความต้องการส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษายังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามักเลือกใช้สื่อประกอบการเรียนรู้รูปแบบเดิมๆ เช่น สื่อเพาเวอร์พอยท์ สื่อวิดีโอ สื่อของจริง และเอกสาร โดยไม่มีการพัฒนาหรือเลือกใช้สื่อที่มีความแปลกใหม่ ทำให้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาขาดความน่าสนใจ ไม่ทันต่อรูปแบบการเรียนรู้ของคนในยุคปัจจุบันที่ต้องการแรงกระตุ้น ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างทันต่อเหตุการณ์ และสอดคล้องกับวิสัยชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป

(3) การระดมสมองเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ พิสิษฐ์ จุ (2558) ระบุว่า Brainstorming เริ่มรู้จักกันพร้อมๆกันจากหนังสือของ อเล็กซ์ ออสบอร์น (Alex Osborn) ที่เมื่อว่า Applied Imagination ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1953 โดยออสบอร์นได้กล่าวว่า การระดมสมองมีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานเพียงลำ

(4) (5) เพียง สอดคล้องกับแนวคิดของ พาสนา จุลรัตน์ (อ้างถึงใน นิตยสารไทยเรียนรู้, 2553) กล่าวว่า เทคนิคการระดมสมองเป็นวิธีการแก้ปัญหาวิธีหนึ่งที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระและทั่วถึงทุกคน นอกจากนี้ การระดมสมองยังช่วยให้สมาชิกของกลุ่มมีการพัฒนาการใช้สติปัญญา และได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย นอกจากนี้ พัฒน์นรี ศิริราชนทร์, (2554) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการระดมสมองว่า เป็นการทำให้ผู้เรียนภายนอกกลุ่มได้ช่วยกันอภิปราย และเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และเป็นขั้นที่ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์มากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ให้กับนักศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ความคิดคส่องแคล้ว ความคิดดียั่งยืน ความคิดริเริ่ม และความคิดฉลาดลօอ รวมทั้งความสามารถเชิงสร้างสรรค์สำหรับนำไปใช้ในการออกแบบสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้เรียน โดยใช้กระบวนการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์ เพื่อให้นักศึกษาได้แนวทางในการออกแบบสื่อสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสร้างสรรค์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อพัฒนาโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- เพื่อศึกษาคุณภาพของโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- เพื่อประเมินความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษาจากโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

สมมติฐานการวิจัย

- คุณภาพของโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีคุณภาพระดับมากขึ้นไป
- ความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษาจากโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อยู่ในระดับดีขึ้นไป
- นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาภรณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อยู่ในระดับมากขึ้นไป

การประชุมวิชาการระดับชาติ
การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประจำปี 2562

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาครุศาสตร์โยรา และสาขาวิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา IED312 การพัฒนาหลักสูตรการอาชีวศึกษา (คอบ.) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 148 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาครุศาสตร์โยรา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา IED312 การพัฒนา หลักสูตรการอาชีวศึกษา (คอบ.) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบ เจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. โครงการฝึกอบรมแบบบรรยายเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ ผู้วิจัย ออกแบบโครงการฝึกอบรมโดยศึกษาจากเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม การส่งเสริม ความสามารถเชิงสร้างสรรค์ และกระบวนการบรรยายเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ โดยมี 3 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม ประกอบด้วย การอธิบายความหมายและองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านของความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ ความคิดคล่อง ความคิดดีย์ดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดล้อ เป็นรูปแบบกิจกรรมฝึกคิดด้วย กระบวนการคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน แบบกลุ่ม และขั้นตอนการประเมิน ประกอบด้วยการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม การอธิบาย หลักเกณฑ์การบรรยาย ขั้นการบรรยายเพื่อคิดและออกแบบโครงร่างร่างสื่อเป็นรายกลุ่ม 3) ขั้นสรุปและ อภิปรายผล ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มได้นำเสนอผลการออกแบบสื่อประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ที่ได้มา จากกระบวนการคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน และสรุปผลการออกแบบสื่อด้วยผู้วิจัยและอาจารย์เจ้าของรายวิชา

2. แบบประเมินคุณภาพโครงการฝึกอบรมแบบบรรยายเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ใน การออกแบบสื่อ มีเกณฑ์การประเมินทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภาพรวมของโครงการฝึกอบรม ด้าน กระบวนการฝึกอบรม ด้านสื่อประกอบกิจกรรมฝึกอบรมขั้นตอนจัดทำ ด้านการวัดและประเมินผล เมื่อได้แบบประเมินโครงการแล้วจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเบื้องต้น ก่อนนำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องแบบประเมิน (IOC) นำผลที่ได้มาแก้ไขแบบประเมิน แล้ว จัดพิมพ์เพื่อนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน แบ่งออกเป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านโครงการฝึกอบรมจำนวน 2 คน ประเมินคุณภาพโครงการฝึกอบรม โดยใช้ ค่าคุณภาพ คือ มีคุณภาพในระดับมากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แล้วนำผลที่ได้มาแก้ไขและ ปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง (Tryout) จำนวน 1 ครั้ง กับนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา IED312 การพัฒนา หลักสูตรการอาชีวศึกษา (คอบ.) เช่นเดียวกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน ผลการทดลองใช้พบว่า

นักศึกษามีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่ออยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.75) และมีความพึงพอใจต่อโครงการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.85) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองใช้ข้อเสนอแนะจากนักศึกษากลุ่มทดลองมาปรับปรุงโครงการฝึกอบรม และนำไปใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพกิจกรรมการทดลองใช้โครงการฝึกอบรม (Tryout) กับนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า

3. แบบประเมินความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษาจากโครงการฝึกอบรมแบบรวมๆ เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถเชิงสร้างสรรค์ แล้วจึงออกแบบแบบประเมินแล้วจึงนำไปให้อาชารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเบื้องต้น ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านความคิดสร้างสรรค์จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องแบบประเมิน (IOC) นำผลที่ได้มาแก้ไขแบบประเมินก่อนนำไปใช้จริง โดยใช้ค่าคุณภาพมีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในระดับดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโครงการฝึกอบรมแบบรวมๆ เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถพึงพอใจ แล้วจึงออกแบบแบบประเมินแล้วจึงนำไปให้อาชารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเบื้องต้น ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องแบบประเมิน (IOC) นำผลที่ได้มาแก้ไขแบบประเมินก่อนนำไปใช้จริง โดยใช้ค่าคุณภาพมีความสามารถพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ภาพกิจกรรมการใช้โครงการฝึกอบรม กับนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์โยธา

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพโครงการฝึกอบรม ผลการประเมินความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษาจากโครงการฝึกอบรม และผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโครงการฝึกอบรม

การประชุมวิชาการระดับชาติ
การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประจำปี 2562

ผลการวิจัย

1. คุณภาพของโครงการฝึกอบรมแบบรวมสมองเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
1. ด้านภาพรวมของโครงการฝึกอบรม	4.90	0.30	ดีมาก
2. ด้านกระบวนการฝึกอบรม	4.69	0.47	ดีมาก
3. ด้านสื่อประกอบกิจกรรมฝึกอบรม ขั้นกระตุ้นจินตนาการ	4.56	0.51	ดีมาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.65	0.59	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	4.72	0.47	ดีมาก

จากการพบร่วมกัน คุณภาพโครงการฝึกอบรมแบบรวมสมองเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบร่วมกันในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

2. ผลการประเมินความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษาจากโครงการฝึกอบรมแบบรวมสมองเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. นักศึกษามีความสามารถบอกประเภทของสื่อที่สอดคล้องกับโจทย์ได้ปริมาณมากในระยะเวลาที่กำหนด (ความคิดคล่องแคล่ว)	3.50	0.84	ดี
2. นักศึกษามีความสามารถคิดบอกประเภทของสื่อได้อย่างหลากหลาย (ความคิดคล่องแคล่ว)	4.00	0.89	ดี
3. มีการจัดหมวดหมู่ของความคิด (ด้านความคิดยึดหยุ่น)	5.00	0.00	ดีมาก
4. มีการตัดแปลง ปรับปรุงให้แตกต่างไปตัวอย่างสื่อประกอบกิจกรรม (ได้แก่ Power Point สื่อเสียง และสื่อวิดีโอ) ที่ผู้วิจัยนำเสนอหน้าชั้นเรียน ในขั้นกระตุ้น) (ด้านความคิดยึดหยุ่น)	3.67	0.82	ดี
5. สื่อที่นักศึกษาออกแบบมีการนำเสนอที่มีความแปลกใหม่ (ด้านความคิดริเริ่ม)	3.67	0.52	ดี
6. สื่อมีเอกลักษณ์แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ (ด้านความคิดริเริ่ม)	4.33	0.52	ดี
7. มีรายละเอียดครบถ้วนเหมาะสมกับรูปแบบของสื่อ (ด้านความคิดละเอียดลออ)	4.33	0.52	ดี
8. มีประโยชน์สามารถนำไปใช้งานได้จริง	4.33	0.52	ดี
รวม	4.10	0.75	ดี

จากตารางพบว่า นักศึกษามีความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษาจากการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ใน การออกแบบสื่อ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า ด้านภาพรวมของกิจกรรมฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.86 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับมาก และ ด้านการ บรรยายเนื้อหาของความคิดสร้างสรรค์ และกิจกรรมบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.81 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยภาพรวม มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

สรุปผลและอภิปรายผล

1. โครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ มีผล การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านความคิดสร้างสรรค์จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านโครงการฝึกอบรม จำนวน 2 คน ผลการประเมินพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 เมื่อนำมา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่าโครงการ ฝึกอบรมมีคุณภาพสามารถนำไปใช้งานได้จริง

2. ความสามารถเชิงสร้างสรรค์จากการออกแบบสื่อของนักศึกษาจากการฝึกอบรมแบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.75 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรธน์ (2544) สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการใช้ได้ดีกับวิธีการเสริมสร้าง ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สิ่งสำคัญ คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อความคิด สร้างสรรค์ คือ การคิดคล่อง การคิดแบบอเนกประสงค์ การคิดยืดหยุ่น การคิดริเริ่ม และการให้รายละเอียด และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิษฐานันท์ ไทยเจริญศรี. (2553) ที่พบว่า กิจกรรมบูรณาการสามารถส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้น นักเรียนมีความกล้าแสดงความคิดออกมากอย่างอิสระ คิดได้ คล่องแคล่ว คิดได้แปลกใหม่ ไม่อยากคิดซ้ำกับคนอื่น และยังให้รายละเอียดของสิ่งที่ตนเองคิดได้มากขึ้น กว่าเดิม

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการฝึกอบรมแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิง สร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 เมื่อนำมา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สถาบัน

~~ส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2552)~~ ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบรวมสมองเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้เพื่อ
ดึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น และประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคนออกมายังผู้อื่นทราบ โดยให้
นักเรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระเกี่ยวกับประเด็นใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีข้อมูลที่เชื่อถือได้ ได้
ประกอบทุกความคิดเห็นนั้นต่อไปได้รับการยอมรับเท่าๆ กัน ไม่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าผิดหรือถูกและต้องได้รับ
การยอมรับโดยไม่มีการตั้งแย้ง และยังช่วยพัฒนาทักษะการพูด การฟังและการคิดฝึกการยอมรับความคิดเห็น
ของผู้อื่น กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ได้ความคิดที่กว้างขวาง แปลกใหม่หลากหลายจากสมาชิกทุก
คนและเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการผูกขาดความคิดอยู่ที่บุคคลใดบุคคล
หนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติและสร้างสรรค์ชั้นงานจริงเพื่อประเมินความสามารถเชิง
สร้างสรรค์ ในด้านความคิดลักษณะอี้ดอลอ เพื่อให้ทราบผลของการส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ด้านนี้ให้
ละเอียดยิ่งขึ้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ถูกจำกัดด้วยระยะเวลา จึงประเมินความคิดลักษณะอี้ดอลอจากโครงร่างสืบ
ประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่นักศึกษาจัดทำด้วยระยะเวลาอันจำกัดในห้องเรียนเพียงเท่านั้น จึงไม่
สามารถประเมินความคิดลักษณะอี้ดอลอเชิงลึกในด้านความประณีต สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตาม
นิยามของความคิดลักษณะอี้ดอลอได้

2. นำกิจกรรมฝึกอบรมแบบรวมสมองเพื่อส่งเสริมความสามารถเชิงสร้างสรรค์ไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

เสรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556). ความคิดเชิงสร้างสรรค์ Creative Thinking. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ ชัก
เชส มีเดีย จำกัด.

นัญญา ทองจันทร์ และพงษ์ศักดิ์ แป้นแก้ว. (2559). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยการจัดการเรียนรู้แบบรวมสมอง. วารสารบัณฑิตวิจัย, ปีที่
พิมพ์ มกราคม - มิถุนายน 2559 (ฉบับที่ 1), หน้า 5.

นิษฐาณันท์ ไทยเจริญศรี. (2553). ผลของการใช้เทคนิครวมสมองตามแนวคิดของอสборนที่มีต่อ
ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา(ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต) สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัฒนรี ศิริวรินทร์. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติ
วิสต์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาและการวิเคราะห์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ (ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต) สาขางлагสูตรและการสอน
กลุ่มวิชาเฉพาะการสอนคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พิสิษฐ์ จุ. (2558). เทคนิคการรวมสมอง (Brainstorming) เพื่อช่วยกันสร้างไอเดียแก้ปัญหา. สืบคันเมื่อ
29 ตุลาคม, 2561 จาก Pisit Zhong: URL <http://www.pisitzhong.com/brainstorming/>.

การประชุมวิชาการระดับชาติ
การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประจำปี 2562

สกล สุวรรณพิสิทธิ์. (2555). ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ อย่างไร?. สืบค้นเมื่อ 13, ธันวาคม, 2561 จาก สสค. สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน: URL <http://www qlf.or.th/Home/Contents/417>.

สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2552). เอกสารพัฒนาวิชาชีพครุวิทยาศาสตร์ กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ เนื้อหา ตามมาตรฐานหลักสูตร (Pedagogical Content Knowledge: PCK). โครงการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ ผู้สอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 1-3. กระทรวงศึกษาธิการ.